

GAZETA MŁYNNARSKA.

CZASOPISMO

poświęcone interesom młynarstwa i handlowi zbożowemu.

Wychodzi raz na miesiąc.

Ogłoszenia oblicza się najtaniej

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
W KRAKOWIE
ulica Grodzka — Nr. 59.

Rękopisów nie zwraca się.

Cena pojedynczego egzemplarza 10 centów.

Od wydawnictwa.

Upraszamy Szanownych odbiorców o łaskawe rozpowszechnianie naszego pisma

Przedpłata wynosi:

w miejscu:

Rocznie z przesyłką do domu 1 złr.

Z przesyłką i na prowincyi:

Rocznie 1 złr.

Pieniądze najdogodniej przysyłać przekazem pocztowym wprost bez pośrednictwa, pod adresem: „Administracja Gazety Młynarskiej“, Kraków.

W Warszawie przyjmuje przedpłatę, która wynosi rocznie 1 Rs., p. Franciszek Schmelcer, przy ulicy Twardej Nr. 6-ty — i księgarnia Gebetnera i spółki.

Administracja „Gazety Młynarskiej“

Międzynarodowy targ zbożowy w Wiedniu.

Długo była wątpliwość, czy tego roku odbędzie się targ międzynarodowy w Wiedniu, bo niektóre Izby handlowe i wielu hurtownych handlarzy zboża i agentów giełdy zbożowej oświadczyło się przeciw targowi, czyli raczej zapowiedziało, iż nie przybędą do Wiednia z powodu tamtejszej agitacji antysemitycznej. Handlarzom — jak się pokazuje — nie wiele zależy na tym targu, ale producentom i miastu Wiedniowi przeciwnie wiele na tem zależy, pierwszym dlatego, aby się zawczasu dostatecznie oryentować co do ceny produktów, drugiemu, aby mieć licznych gości na targu i utrzymać się jako główne emporium handlu zbożowego. Zabiegi rządu, magistratu wiedeńskiego i roztropniejszych żywiółów świata handlowego doprowadziły do tego, że targ się odbył, chociaż gości przybyło o połowę mniej, niż po inne lata. Zamiast zwykłej liczby 5000 gości, w tym roku przybyło zaledwie 2500, a to przeważnie z krajów austriackich. Przykre stosunki panujące we Wiedniu pozostały więc nie bez wpływu na tegoroczny targ zbożowy, mimo twierdzeń antysemitów, jakoby agitacja przeciw odbyciu tego targu była tylko sztuczną, obliczoną na ich zdyskredytowanie.

Targ otworzył przemową szef sekcji w ministerstwie handlu p. Haardt, w której po powitaniu uczestników wyraził na-

dzieję, że byt targów międzynarodowych w Wiedniu jest zapewniony. Taką samą nadzieję wypowiedział reprezentant gminy, wiceprezydent Duprix.

Z kolei prezes targu zbożowego p. Naschaer w dłuższym przemówieniu wykazał ważne znaczenie targów międzynarodowych pod względem wczesnego oryentowania się w ilości zbiorów i w zrównoważeniu cen zbytu w miejscach konsumpcji z cenami pierwszymi na miejscach produkcji. Dalej wskazał na zjawisko w społecznym życiu Wiednia, które znaczną część członków zniewoliło do wyrażenia życzenia, ażeby targi zbożowe nie odbywały się w Wiedniu, i między innymi powiedział: «Ukazały się niestety w życiu publicznym Wiednia objawy, które u wielu uczestników naszych zebrań wywołały życzenie, aby międzynarodowy targ zbożowy przenieść do innego miasta. Zajęcie się jednak naszą instytucją ze strony cesarskiego rządu, a w szczególności p. ministra handlu Baquehema i większości Rady stołecznego miasta Wiednia, jakoteż nadzieja, że wymienione objawy w życiu publicznym Wiednia będą przemijającymi, spowodowały wiedeńską giełdę zbożową i w tym roku zwołać targ zbożowy do Wiednia».

Ale względy na ekonomiczne znaczenie targów zbożowych, tudzież ażeby zadość uczynić życzeniom kół międzynarodowych i gminy, umożliwiły przyjscie do skutku targu międzynarodowego.

Przemówienie komisarza rządowego i prezydenta miasta nie były także wolne od aluzji do prądu we Wiedniu się ujawniającego i zawierały zapewnienie, że rząd i miasto starać się będą pożyteczną instytucją międzynarodowego targu dla Wiednia zachować.

Po tych przemówieniach przystąpiono do wysłuchania szczegółowych sprawozdań o zbiorach tegorocznych we wszystkich krajach Europy i w niektórych najważniejszych krajach pozaeuropejskich, produkujących zboże na wywóz, jak Egipt, Indye wschodnie i Północna Ameryka.

W pierwszym dniu zwiedzili targ prezydent ministrów hr. Taafe i minister handlu p. Baquehem i obaj szczegółowo interesując się przebiegiem targu, złożyli zapewnienie, że go zawsze otoczą opieką.

Tym sposobem pierwszy smutny skutek dla Wiednia agitacji antysemitycznych został zażegnany i rząd nauczony doświadczeniem, baczyć zapewne będzie, aby te szczuwania

w dotychczasowej mierze się nie powtórzyły.

W Austrii podług wykazów ministerstwa handlu pod pszenicę było 1, 185.744 hektarów. Z tego obszaru 10 prc. (po większej części w krajach alpejskich) ma zbiór cośkolwiek lepszy, nad średni, 10 prc. obszaru (w tem mała część Galicyi) zbiór średni, a 80 prc. obszaru (w tem z małym wyjątkiem cała Galicya, Bukowina, Śląsk, Morawia i część Czech) zbiór gorszy od średniego. W porównaniu z przeciętną cyfrą zbiorów ubytek tegoroczny wyniesie więcej niż trzy miliony hektolitrow.

Na Węgrzech, w Siedmiogrodzie, w Krocyci i Sławonii zbiór tegoroczny w porównaniu z cyfrą przeciętną okazuje niedobór około 12 milionów hektolitrow.

Żyto w Austrii było uprawiane w r. 1888 na 2,013.360 hektar. Z tego 8 prc. ma zbiór lepszy od średniego, 18 prc. średni, a 74 prc. gorszy od średniego. Ogólny niedobór według przeciętnej miary z lat ostatnich wynosi w ziarnie około 4. mil. hektol. Jakość ziarna nie wszędzie jest zadowalniająca, ziarno bowiem jest po większej części cienkie i zgnicione.

Na Węgrzech pod uprawą żyta było 1,384.626 hektarów, z tego obszaru zaledwie 2 prc. ma zbiór średni, a 98 prc. gorszy od średniego. Niedobór liczą na blisko 7 mil. hektol. Jakość ziarna w ogólności zadowalniająca, waga w znacznej części mała.

Jęczmień uprawiano w Austrii na 1,131.438 hektarach, z tego na obszarze 13 prc. (w krajach alpejskich i po części w Czechach, Morawii i Galicyi) jest zbiór średni, na 87 prc. gorszy od średniego. Niedobór w porównaniu z średnią miarą wynosi 4 mil. hektolitrow. Jakość ziarna jest prawie wszędzie dobra, ziarno jest zdrowe i czyste, ale drobne i lekkie.

Na Węgrzech z przyległymi krajami było pod uprawą jęczmienia 1,068.269 hektarów, zbiór co do ilości bardzo lichej, prawie wszędzie poniżej średniego. Niedobór liczą na 8 milionów hektolitrow. Co do jakości ziarno jest nie dość pełne, waga zwłaszcza w jęczmieniu na paszę bardzo mała.

Owies uprawiano w Austrii na 1,873.971 hekt. z tego zaledwie 3 prc. dało zbiór lepszy od średniego, 9 prc. dało średni, a 78 (cała Galicya, Morawia i część Czech) licheszy od średniego. Niedobór wynosi około 5 mil. hektolitrow; natomiast jakość jest zadowalniająca.

Na Węgrzech uprawiano owies na 1,169,894 hektarach, z tego na 14 proc. jest zbiór średni, na 86 proc. gorszy. Niedobór obliczają na blisko 9 mil. hektolitrow. Ziarno po większej części chude, drobne i lekkie.

W całej monarchii zatem niedobór wynosi w pszenicy 15 milionów, w życie 11 mil., w jęczmieniu 12; w owsie 11 mil. hektolitrow w porównaniu z miarą przeciętną z lat ostatnich.

Jeżeli się weźmie przeciętny wynik zbiorów w latach 1884 do 1888 za podstawę rachunku i 100 za liczbę zasadniczą średnich zbiorów do porównania, wówczas dla roku bieżącego okaże się wynik następujący:

Kraje	Pszenica	Żyto	Jęczmień	Owies
Austria	83	86	79	86
Węgry	72	55	53	56
Prusy	83	79	80	83
Saksonia	80	70	90	100
Bawarya	105	90	100	100
Dania	100	90	75	60
Norw. i Szw.	95	90	62	65
Włochy	80	—	—	60
Szwajcarya	100	107	105	100
Holandya	105	85	90	90
Belgia	93	87	90	80
Francya	100	—	100	—
W. Brytania	97	—	97	100
Polska	67	55	55	50
Podole etc.	50	55	40	70
Bezarabia	28	45	65	28
Srodk. Rosya	41	54	48	66
Połudn. prow.	50	66	66	—
Litwa z Kurl.	85	80	87	75
Multany	91	80	88	55
Wołoszczyzna	78	—	73	70
Serbia	70	65	80	50
Egipt	70	—	60	—

W Indyach Wschodnich bieżącego roku było pod uprawą pszenicy o 126.235 akrów mniej, niż w przecięciu w ostatnich czterech latach, a zbiór był mniejszy o 694.251 ton (po 1016 kilo). Zapasów dawniejszych jest mało. Według przypuszczenia wywóz z tegorocznego zbioru nie dosięgnie wywozu z roku przeszłego, kiedy wynosił 881.000 ton, w większej części do Anglii, dalej do Francji, Belgii, Włoch itp.

W Ameryce północnej zbiór pszenicy wynosi tego roku 480 mil. buszli (przeszłego roku 416 mil.). W ubiegłym roku gospodarskim 1888/9 wywieziono pszenicy 88 mil. buszli, rok przedtem 120, przed dwoma laty 154, przed trzema 94 $\frac{1}{2}$, przed czterema 132 mil. buszli. Tegoroczna pszenica pod względem jakości jest bardzo dobrą, lepszą niż przeszłego roku.

Publiczne domy składowe w Krakowie.

Publiczne domy składowe w Krakowie zostały już w zupełności urządzone i obejmują jeden magazyn na spirytus, jeden większy i dwa mniejsze magazyny na zboże, oraz dom administracyjny. Wszystkie te budynki położone tuż przy dworcu kolei północnej, połączone są z tymże dworcem torem kolejowym. Wskutek tego Wydział krajowy na zasadzie ustawy państwowej z roku 1889 o urządzeniu domów składowych, wniósł obe-

nie podanie do ministerstwa handlu o koncesję na otwarcie publicznego domu składowego dla zboża i spirytusu w Krakowie na rzecz funduszu krajowego. Administracyjnym zastępcą funduszu krajowego będzie p. Henryk Kieszkowski, dyrektor Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń i wzajemnego kredytu w Krakowie.

W ustawie państwowej o urządzeniu domów składowych wypowiedzianem było, iż ministerstwo handlu wyda dla tych domów wzorowy regulamin, gdy jednak regulamin wzorowy dotąd nie został ogłoszony, a krakowskie składy mogą już rozpocząć swą czynność, Wydział krajowy wypracował sam regulamin dla tych składów i przedłożył go ministerstwu przy podaniu o koncesję.

Wydział krajowy upraszał zarazem ministerstwo handlu o jak najrychlejsze załatwienie tej sprawy i wydanie koncesyi, gdyż ze wsząd nadchodzą już zapytania, kiedy składy otwarte zostaną do użytku publicznego. Wydział krajowy chciałby, aby składy krakowskie rozpoczęły swą czynność przynajmniej równocześnie z rozpoczęciem kampanii gorzelnianej, oraz młocki zboża; prosił zatem ministerstwo, aby jeszcze w ciągu miesiąca września koncesya została udzieloną.

Taryfa wydać się mająca dla składów będzie stosunkowo do korzyści, jakie z tych składów interesowani ciągnąć będą, bardzo niską.

Składy te mogą naszemu rolnictwu oddać wielką usługę, zwłaszcza w dzisiejszym krytycznym położeniu.

Widoki na kukurudzę w Węgrzech są częścią średnio dobre, częścią dobre, a niekiedy bardzo dobre. W Przedlitawii zaś, mianowicie: w Styryi, Karyntyi i Tyrolu dobre; w Dolnej Austrii, Galicyi i Bukowinie średnie.

Owoce strączkowe zapowiadają w Węgrzech wynik średni; w Przedlitawii słabo średni.

Stan obecny kartofli jest w obu połowach państwa dość zadowalający, a jeżeli deszcze nie przeszkodzą dalszemu ich rozwojowi, będzie można się spodziewać średnich zbiorów.

Wśród takich okoliczności widoki na zdolność wywozową Austro-Węgier są bardzo małe. W pszenicy pokrywa produkcja o mniej więcej 37 milionach cetn. metr. własne potrzeby monarchii, nie pozostawiając żadnej już nadwyżki na wywóz. Należy jednak uwzględnić, iż pozostałości z zeszłorocznego żniwa były tak znaczne, że mogły całkowicie pokryć potrzeby od początku kampanii do dnia dzisiejszego i że w tej chwili nie są one jeszcze całkowicie wyczerpane. Wobec tego zaś, iż na wyżywienie ludności monarchii potrzeba miesięcznie 2 $\frac{1}{2}$ milionów cetn. metr. pszenicy, wolno wnioskować, iż przynajmniej 5 milionów cetnarów metrycznych pszenicy, nieobróconych na miejscowy użytek pozostało w obu częściach państwa z zeszłorocznego żniwa. Z drugiej jednak strony nie należy zapominać, iż ubytek w plonie żyta jest tak znaczny, iż gdyby nawet przemysł spirytusowy chciał uciec się do pomocy surogatów, zbiór tegoroczny żyta nieprzeznaczony 24 milionów cetn. metr., nie wystarczy na potrzeby obu połów monarchii, skutkiem czego w miejsce mąki żytniej będzie

musiała nastąpić konsumpcja czarnej mąki pszennej i w ten sposób większa część tej ilości pszenicy, jaka jeszcze pozostaje do dyspozycji, zostanie z konieczności zużyta w kraju.

Dobre żniwo kukurudzy i kartofli zmieniłoby niezawodnie w znacznej części powyżej przewidywany stosunek konsumpcji, a gdyby ubytek żyta mógł być pokryty kukurudzą i kartoflami, mogłaby monarchia rozporządzać, choćby tylko skromną ilością pszenicy i mąki przennej na wywóz.

Co się tyczy żyta i owsa, to wszelka możliwość wywozu zdaje się być wykluczoną, natomiast pomimo znacznego pod względem ilościowym ubytku jęczmienia, pozostanie towaru tego, zwłaszcza browarniczego, na wywóz około 1 $\frac{1}{2}$ do 2 milionów cetn. metr., albowiem ubytek w zbiorach rozciąga się raczej na jęczmień pastewny i gorzelniany, niż browarniany. N. R.

Sprawozdanie z posiedzenia komitetu Towarzystwa roln. krakowskiego z sierpnia b. r.

Na podanie komitetu o subwencję celem ułatwienia rolnikom mniej zamożnym, a szczególnie włościanom, wzięcia współudziału w wystawie państwowej, mającej się odbyć w Wiedniu w roku przyszłym, otrzymano odpowiedź odmowną. Ministerstwo tłumaczy się, iż udzielając znaczną kwotę na cele ogólne przyszłej wystawy państwowej, nie może przeznaczyć już nie dla krajów koronnych nietylko dla wsparcia ich usiłowań w wzięciu współudziału w tej wystawie, ale również i na urządzenie zamierzonych wystaw krajowych. Dozwala jednak, by w celu powyższym użył komitet pewnej kwoty z przyszłorocznej subwencji, przeznaczonej na podniesienie hodowli bydła, zawiadamiając jednocześnie, iż co do cyfry równać się ona będzie tegorocznej.

Uchwalono odpowiedzieć ministerstwu, iż komitet nie może uczynić najmniejszego uszczerbku funduszowi, przeznaczonemu na podniesienie hodowli bydła, który i tak jest niedostateczny dla celów hodowli. Okoliczność, iż ministerstwo odmawia również subwencji na wystawy krajowe, powinna być tem więcej przemawiać za udzieleniem tych kwot na poparcie współudziału w wystawie państwowej. Komitet, widząc się pozbawionym wszelkich środków materialnych, nie może też brać na siebie odpowiedzialności za niedosyć może skuteczne w tym kierunku działanie swoje.

Zawiadomienie Izby handlowej w Brodach o opuszczeniu 20 procent z taryfy dotychczasowej przy transporcie spirytusu, przyjęto do wiadomości i polecono ogłosić.

Wskutek podania Wydziału Rady powiatowej w Nowym Targu o wyjednanie zaprowadzenia we wszystkich powiatach urzędów cementniczych, uchwalono, by kładąc przede wszystkim nacisk na potrzebę wag bydlęcych, przypomnieć Wydziałowi Rady powiatowej, iż przysłuży mu prawo wzięcia inicjatywy w udaniu się w tym względzie do władz odpowiednich.

Na podanie zarządu Kółek rolniczych o poparcie wydawnictwa *Przewodnika Kółek roln.*,

postanowiono udzielić z funduszu komitetu kwotę 50 złr. i oświadczyć gotowość popierania celów zarządu w Towarzystwach roln. okręgowych i w Sejmie.

Uchwalono poprzeć w Wydziale krajowym podanie Towarzystwa roln. Biała-Żywiec o subwencyę celem wysłania 4 uczni szkół rolniczych do Saksonii dla nauczania się najstosowniejszej uprawy buraków cukrowych.

Upoważniono sekcję hodowlaną do traktowania z magistratem miasta Krakowa o połączenie w roku przyszłym targu bydła rozplodowego z jesiennym jarmarkiem końskim w ten sposób, by odbywały się jednocześnie w budynkach odpowiednich, a w razie braku tychże, by targ bydła rozplodowego mógł nastąpić w tym samym budynku (w ujeżdżalni) bezpośrednio po ukończeniu jarmarku końskiego.

Z urzędzeniem w Krakowie jarmarków na chmiel postanowiono wstrzymać się aż do orzeczenia Sejmu w sprawie połączenia składów na chmiel z krajowymi magazynami zbożowymi. Petycja do Sejmu zostanie wniesioną ponownie.

Sprawę zamierzonej uprawy tytoniu w powiecie krakowskim poruczono pp. wiceprezowski Struszkiewiczowi i Karolowi Czczowi, a to dla badania, czy znalazłaby chętnie poparcie u rządu, czy otrzymanoby odpowiednie nasienie i czy odbiór liści mógłby odbywać się w Krakowie.

ROZMAITOŚCI.

Odwołanie targu zbożowego. Komisja targu zbożowego uchwaliła na ostatnim swem posiedzeniu zaniechać w tym roku urzędzenia międzynarodowego targu zbożowego we Lwowie, a to z powodu klęski nieurodzaju nie tylko w Galicyi, ale i w sąsiednich krajach.

Do producentów chmielu w Galicyi zachodniej wystosowała sekcja chmielarska krakowskiego Towarzystwa rolniczego następujący okólnik:

Z polecenia komitetu c. k. Towarzystwa rolniczego krakowskiego, sekcja chmielarska ma zaszczyt donieść wszystkim producentom chmielu, iż w roku 1890, otwartą będzie w Wiedniu państwowa wystawa rolniczo-leśna. Wszyscy panowie producenci chmielu, żyjący sobie wzięść w niej udział, raczą zgłosić swą chęć najdalej do 1 października 1889 roku pod adresem komitetu c. k. Towarzystwa rolniczego krakowskiego, ulica Karmelińska 42, a to w celu powzięcia odpowiednich postanowień co do urzędzenia podziału i zamówienia odpowiedniego miejsca, wymieniając dokładnie czy prócz chmielu i inne przedmioty odnoszące się do chmielarstwa wystawiać zamierzają a w tym wypadku jaka powierzchnia będzie im potrzebną.

Stanowcze zgłoszenia do centralnego biura Wiedeńskiej państwowej rolniczo leśnej wystawy przesłane być muszą stosownie do powziętych uchwał najdalej do 31 grudnia 1889 roku, a sekcja chmielarska podejmuje się skutecznie.

W interesie szanownych pp. producentów chmielu w Galicyi leży, wziąć jak najliczniejszy udział w państwowej wystawie, celem zwrócenia uwagi kupców zagranicznych na doskonałą jakość w Galicyi produkowanego chmielu, którego ilość w monarchii niepoślednie zajmuje miejsce.

Komitet poczuwa się do obowiązku wezwać szanownych pp. producentów, aby raczyli wziąć jak najliczniejszy udział w państwowej wystawie w Wiedniu w roku 1890 odbyć się mającej i z swą chęcią zgłosili się do komitetu.

Kraków dnia 1 września 1889 roku.

Przewodniczący sekcji chmielarskiej.

Dr. St. Larysz Niedzielski.

Jesienny jarmark na konie w Krakowie. W dn. 23, 24, 25, 26 i 27 września odbędzie się jesienny jarmark na konie w Krakowie. Jarmark na konie szlachetne odbywać się będzie w krytej ujeżdżalni pod Ka-

pucynami, tudzież na placu przy tejże ujeżdżalni. Konie znajdą pomieszczenie w tejże ujeżdżalni, urządzonej przez dzierżawcę p. Ignacego Zangena, tudzież w stajniach hotelów, domów zajezdnych i prywatnych. W dniu 24 września we wtorek odbędzie się jarmark dla koni włościańskich na targowisku Groble. Wyjaśnić udzielać będzie wydział III magistratu miasta Krakowa, który również będzie przyjmował zgłoszenia i załatwiał dotyczące korespondencye.

Z kolei Północnej. Dnia 1 września b. r. otwartą została stacya frachtowa Chrzanów, położona pomiędzy stacyą Libiąż i przystankiem Chrzanów.

Stacya ta urządzona jest tylko dla nadawania i odbioru przesyłek frachtowych wszelkiego rodzaju, zaś transport osób, pakunków i przesyłek pospiesznych od i do Chrzanowa, załatwiany będzie jak dotąd na przystanku Chrzanów.

Wystawa wszechrosyjska ma się odbyć w roku przyszłym w Moskwie. Jeśli wystawa ta dojdzie do skutku, zaniechane zostaną: wielka wystawa rolnicza dla gubernij południowych i wystawa rolnicza w Kijowie.

KOMISJA INFORMACYJNA (LEKCYJNA)

TOWARZYSTWA WZAJEMNEJ POMOCY UCZNIÓW UNIW. JAGIELL.

(Collegium novum, sala IV. — codziennie od 2—3)

poleca Szanownej Publiczności

z grona Uczniów Uniwersytetu uzdolnionych **korepetytorów, guwernerów, pedagogów i kierowników wychowania** dzieci tak w miejscu jak i na prowincyę — nadto **dyurnistów, dependentów, pisarzy, wogóle ludzi do wszelkich zajęć intelligentnych.**

Za kwalifikacye poleconych osób ręczy się.

Informacyj i wyjaśnień udziela się bezinteresownie.

O G Ł O S Z E N I A.

Z powodu stosunków familijnych jest do odstąpienia każdego czasu na prawach wieczystej dzierżawy

MŁYN WODNY

o trzech gankach oraz STÓŁ DUBELTOWYCH WAŁCY szpicganek NOWY FOLUSZ o 10 stępach

wszystko w należyтым porządku.

Gubernia Siedlecka, powiat Bielski, Małowa Góra, od stacyi Terespol wiorst 9.

Blizsza wiadomość w Warszawie, Twarda Nr. 13 u p. Rousseau.

Ganz i S-ka

ODLEWARNIA ŻELAZA TOWARZYSTWO AKCYJNE FABRYKACJI MACHIN W BUDAPESZCIE

podaje niniejszem do publicznej wiadomości,

i wyłączne zastępstwo tudzież sprzedaż swoich wyrobów dla całej Galicyi i Bukowiny, jakoto: walców do zubrowania, mielenia, wymielania, powierzyła firmie:

LEOPOLD EPSTEIN w KRAKOWIE

jako reprezentantowi pierwszej wiedeńskiej fabryki kamieni młynskich i zakładu budowy młynów, firmy: «BRACIA IZRAEL» w Wiedniu.

Zawiadamiamy równocześnie, iż dla dogodności licznych odbiorców naszych utrzymujemy w Krakowie u p. Epsteina

wielki skład walców.

Wszelkie zamówienia z Galicyi tudzież Bukowiny, prosimy nadsyłać pod adresem:

LEOPOLD EPSTEIN w KRAKOWIE, ul. Grodzka L. 59.

Z szacunkiem

Ganz i S-ka

odlewnia żelaza i towarzystwo akcyjne fabrykacji machin w Budapeszcie.

Bardzo korzystny interes.

GANZ I SPÓŁKA

ODLEWARNIA ŻELAZA i AKCYJNE TOWARZYSTWO FABRYCZNE

DLA BUDOWY MACHIN

w Budapeszcie, Leobersdorf pod Wiedniem i w Raciborzu

polecają

Koła z twardej leizny (Hartguss) i krzyżowania dla kolei, przedsiębiorstw budowy i kopalń

walce do mielenia wysokiego i niskiego z sławnymi na cały świat wałkami z twardej leizny

maszyny do przesiewania mąki t. zw. PLANSICHTER Karola Hagenmachera, tudzież

maszyny do czyszczenia grysików

i zbierniki prochowe t. zw. Staubsammler, patent Steckel

INSTALLACYE ELEKTRYCZNE

dworców kolejowych, fabryk i kopalń, według własnego systemu rozprowadzania na wielkie przestrzenie

turbiny, koleje linowe, wagony, maszyny do papierń, tudzież wyrobu drzewnego (Cellulose).

Wyłączne zastępstwo dla Galicyi i Bukowiny

u Leopolda Epsteina w Krakowie, ul. Grodzka L. 59.

LEOPOLD EPSTEIN

REPREZENTANT WIEDŃSKIEJ FABRYKI MACHIN MŁYNARSKICH „BRACI IZRAEL“

w Krakowie, ulica Grodzka L. 59.

poleca następujące przedmioty:

Kamienie młyńskie:

Kamienie francuskie własnego wyrobu.
Kamienie z własnego kamieniołomu
w Hoffnung.
Kamienie z Perg, Wallsee i Szląskie.
Kamienie do wyrobu krup.
Kamienie do ostrzenia.

Przybory młynarskie:

Gazy jedwabne do mąki i do kaszek
fabryki Dufour & Comp.
Reńskie siatki druciane, żelaz. i mosiężne.
Blachy tarłowe żelazne i stalowe.
Blachy, dziurkowane okrągłe i podłużne.
Pasy maszynowe belgijskie i francuskie.
Pasy konopne do elewatorów.
Kubki blaszane z blachy żelaznej-pobielanej i cynkowej.
Srubki do kubków z kluczem. Naciągacze do pasów parcianych.
Srubki do pasów skórzanych, łączniki do pasów.
Ruska skóra najlepsza na pasy. Rzemiki do szycia.

Narzędzia do ostrzenia kamieni z angiels. stali.
Taczki do worków, kubły do mąki. Winety do worków, Zapniki, Oliwiarki, Samodzielne smarowacze, Plomb, Kleszcze do plomb, Libelki, Nieprzemakalne pokrowce.
Angielskie piły cyrkularna i Piły traczne.

Towary gumowe do celów technicznych.

Części żelazne do popędu młyńskiego:

Papryce balansowe z pierścieniem lub bez pierścienia.
Patent: Puszki do kamieni, Aparata do wlotu zboża, Żurawie, Panwie regulacyjne, Wrzecziona, Transmisy, Koła i t. d.

Machiny młyńskie:

Walce porcelanowe „Victoria“ Weggmana.
Składki walcowe porcel., Ganz i S-ki w Peszcie.

Machiny do czyszczenia zboża:

Wciągacz z sitem i bez tegoż (Aspirateur).
Amerykańskie Tarary własnego wyrobu.
Cylindry Trieury systemu Mayera dla młynów i gospodarstwa.

Machiny do oddzielania kurzu syst. Brogle.
Machiny łuskacze systemu Henkla.
Machiny do czyszczenia zboża „Eureka“.
„ „ „ „ Puhmana.
„ „ „ „ amerykańskie szrotkowe

wszystko własnego wyrobu.

Machiny do czyszczenia kaszek i siania mąki:

Uniwersalna machina wciągająca, do czyszczenia wszelkich gatunków kaszek. Patent Karesch.
Machina wciągająca do kaszek, Systemu Henkla do średnich i drobnych kaszek.
Machina wciągająca, system Bauera li tylko do dunstów.
Machina wciągająca, system Haggenmachera. Zychtery patent Nagel & Kaemp.

Budowa wszystkich drewnianych robót do urządzeń młyńskich. — Zakład do urządzeń krup.

Bióro techniczne do wykonania planów i kosztorysów do budowli nowych i przerobień.